

Predrag Lasica

Novcic Zavrtim I Pisma

Novcic zavrtim opet padne na pismo
Pero mi tesko , papir samo zagrebe
Reci odneo vetar, ono sto bi
„ne smem reci“
Da ne mogu bez tebe

Kao selo u kom zive samo kuce
kao rjeke sto postaju bare
Ja postajem lud i pijem sve vise
A ne znam gde mi sve to..stane

Ljubav pomeri brdo, i uplasi ptice
Kada srce bije kao armije nase
Sta je za mene biti hrabar
Pred zenom koja me služi ..
ja razbijam case

Godine tocim kao dobro vino
dok starim kao drvo u parku
Vreme su slike
sto pred ocima lete
dok nam se grci u stomaku

LJUBAV MOJA NIJE
TO STO SAM NOCAS PJAN
LJUBAV JE TO
STO SAM NOCAS SAM
LJUBAV CUDNO ZVUCI PJANOM
NJEHOVOM SVETU ZACARANOM
KADA NE ZNAM
GDE CU SA SOBOM

LJUBAV JE KAO MORE STO BESNO PENI
KAO PSETO VERNOSTI ZENI
NISAM BIO VALJAN, NISAM
NISAM SEBI DOBAR , SEBI SAMO STETIM
DA LI IJEDNA ME JE VOLJELA NE MOGU DA SE SETIM

Bacim paru harmonikasu
Njemu oko sja , meni dusa skapa
Meni srce ovoliko
kao avlija staroga cilasa

Meni kao da je cigan brat
Pa ga grlim
A noc me ceka crna
Dan i ako dodje prespavam pjan
Il je sto te volim duso
Ili je sto sam sam